

การบริหารจัดการการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู)

นายนพพร มากคงแก้ว
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2
2552

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2

ความเป็นมาและความสำคัญ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ได้มีพระราชดำรัสคราวที่เสด็จเยือนพสกนิกรชาวจังหวัดยะลาเมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2502 ความตอนหนึ่งว่า “การศึกษาที่นี้สำคัญมากให้พยายามจัดให้ดี ให้พลเมืองสามารถพูดภาษาไทยได้ แม้จะพูดได้ไม่มากนัก เพียงแต่พอรู้เรื่องกันก็ยังมี เพราะเท่าที่ผ่านมามีคนที่นี่ไม่รู้ภาษาไทยต้องใช้ล่ามแปล ควรให้พูดเข้าใจกันได้ เพื่อสะดวกในการติดต่อซึ่งกันและกัน” พระราชดำรัสดังกล่าวส่งผลให้รัฐบาลทุกสมัยได้พยายามส่งเสริมโครงการพัฒนาภาษาไทยในพื้นที่ ตั้งแต่โครงการชั้นเด็กเล็กของเขตการศึกษา 2 ที่เริ่มดำเนินการปี พ.ศ.2502 เพื่อเตรียมภาษาไทยสำหรับเด็กในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่พูดภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่และโครงการสอนภาษาไทยแบบรับภาษาของสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติที่ดำเนินการช่วงก่อนปฏิรูปการศึกษา เป็นการสอนภาษาไทยในพื้นที่ที่เด็กพูดสองภาษา (สำนักผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการที่ 12 ยะลา, 2551, หน้า 19) ในปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ.2551-2554 เรียกว่าแผนยุทธศาสตร์ “การศึกษาเพื่อความอยู่เย็นเป็นสุข” โดยอยู่บนหลักการของการพัฒนาการศึกษาที่บูรณาการไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและวางยุทธศาสตร์ที่มุ่งตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของพื้นที่ แผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวได้กำหนดยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความมั่นคง มีวัตถุประสงค์เร่งรัดการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายเสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปลุกฝังอุดมการณ์ความเป็นชาติไทย ส่งเสริมการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สร้างความเข้าใจในประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์และหลักศาสนาที่ถูกต้อง กำหนดแนวทางในการส่งเสริมความเป็นชาติและสังคมพหุวัฒนธรรมโดยส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้แก่ผู้เรียนระดับปฐมวัยในสถานศึกษาที่มีศักยภาพและความพร้อมโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู)หรือระบบการสอนแบบตรง(Direct Method) หรือวิธีอื่นซึ่งผ่านการทดลองแล้วได้ผลดี เป็นการเตรียมความพร้อมภาษาไทยแก่ผู้เรียนที่ใช้ภาษาอื่นในชีวิตประจำวันรวมถึงการสนับสนุนการวิจัยพัฒนาการสอนภาษานี้อย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, หน้า 75-77) ขณะเดียวกันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานก็ได้ให้ความสำคัญได้ดำเนินโครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) ตามแผนงานงบประมาณเสริมสร้างรักษา

ความมั่นคงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลยุทธ์พัฒนาการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ มาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2549-ปัจจุบัน

การใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวันของผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 ซึ่งตั้งอยู่ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยังมีข้อจำกัดและเป็นอุปสรรคต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้เพราะนักเรียนส่วนใหญ่นิยมใช้ภาษามลายูถิ่นในการสื่อสาร ซึ่งเป็นความผูกพันและผสมผสานในการดำรงชีวิต เนื่องจากภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่หรือภาษาแรกที่เด็กเรียนรู้และคุ้นเคยตั้งแต่เกิด เมื่อเด็กต้องเข้าสู่โรงเรียนซึ่งมีระบบการจัดการศึกษาที่มีแบบแผนเดียวกันทั่วประเทศ คือใช้ภาษาไทยกลางในการจัดการเรียนการสอนไม่ได้คำนึงถึงความพร้อมด้านภาษาของเด็ก โดยเฉพาะเด็กปฐมวัยที่ยังไม่มีทักษะการฟังและพูดภาษาไทย จำเป็นต้องได้รับการเตรียมความพร้อมเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้การใช้ภาษาไทยที่เหมาะสมกับวัย(สุภาภรณ์ ชำรงวิศวะ,2535,หน้า 1) นอกจากนี้ นิตยา คชภักดี (2530, หน้า 16) และเยาวพา เดชะคุปต์ (2542,หน้า 12) ยังได้กล่าวว่า เด็กปฐมวัยจัดได้ว่าเป็นระยะที่สำคัญที่สุดของชีวิต ทั้งนี้เพราะพัฒนาการทุกด้าน โดยเฉพาะด้านสติปัญญาจะพัฒนาอย่างรวดเร็วและพัฒนาการใดๆ ในวัยนี้ เป็นพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาในช่วงอื่นๆของชีวิตอย่างมาก ซึ่งแนวคิดนี้ บลูม (Bloom B.S and Gesell,1964 p. 40) ทำการศึกษาและพบว่า ช่วงวัย 6 ปีแรกของชีวิต มีความสำคัญในการพัฒนายิ่งกว่าวัยอื่นๆ ของชีวิต ถ้าเด็กปฐมวัยไม่ได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องในช่วงวัยนี้ ความสามารถในการเรียนรู้จะถูกยับยั้งให้ล่าช้าและชะงักงันได้ นอกจากนี้ จากรายงานผลการปรับปรุงกระบวนการพัฒนาความพร้อมทางภาษาของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบข้อสรุปที่สำคัญ คือ พัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัยในช่วง 4 ขวบปีแรกของชีวิต ความสามารถทางสติปัญญาเจริญถึงร้อยละ 50.00 และเพิ่มเป็นร้อยละ 80.00 เมื่ออายุได้ 8 ปี ดังนั้น เด็กปฐมวัยจึงเป็นวัยที่สำคัญที่สุดต่อการเรียนรู้และพัฒนาการทุกด้าน ในบางส่วนของ การเรียนรู้เกิดขึ้นเองได้บ้างตามสภาพแวดล้อมของเด็ก แต่จะเกิดขึ้นได้ดีที่สุดเมื่อมีสื่อและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกระตุ้นเร้าให้เด็กสังเกต สัมผัส ทดลอง ค้นหา แก้ปัญหาและมีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัย การจัดการศึกษาปฐมวัยหากละเลยพัฒนาการที่สำคัญในช่วงนี้อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อเด็กได้ โดยเฉพาะในสังคมที่เด็กพูดสองภาษา ยังต้องมีการเตรียมความพร้อมด้านภาษาให้เด็กเป็นอันดับแรก หากเด็กไม่เข้าใจภาษาที่ครูใช้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ก็ไม่สามารถตอบสนองหรือแสดงออกและส่งผลต่อพัฒนาการทุกด้าน (สำนักผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการที่ 12 ยะลา,2551,หน้า 17) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชนเสวกร เจริญเมือง(อ้างถึงในอรพรรณ วงศ์คำชู,2542,หน้า 2) ได้ศึกษาและกล่าวถึงข้อเสียจากสภาวะการณ์ดังกล่าวว่า เป็นการทำลายโอกาสของเด็กที่เติบโตในสังคมสองภาษาได้เรียนรู้และเข้าใจทั้งสองภาษาโดยวิถีธรรมชาติ ก็จะทำให้เด็กเกิด

การเรียนรู้ เข้าใจและเคารพวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน อันเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้แก่เด็กที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ อีกประการหนึ่ง คือ ทำให้เด็กได้พัฒนาสมองในการเรียนรู้ความหลากหลายทางภาษา นอกจากนี้สภาวะดังกล่าวยังทำให้เกิดความล้มเหลวในการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของเด็กสองภาษา ดังผลการศึกษาของโกวิท วรพิพัฒน์ (2536, หน้า 5) สรุปว่าประมาณร้อยละ 93.00 ของปัญหาที่ทำให้เด็กสองภาษาในภาคอีสานและภาคใต้เกิดความล้มเหลวในการเรียนรายวิชาภาษาไทย สาเหตุเนื่องจากผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษาถิ่นในการทำกิจกรรมต่างๆ ในแต่ละวันมากกว่าการใช้ภาษาไทยกลางจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้เด็กไม่เข้าใจหลักการและความหมายของคำศัพท์ในภาษาไทยกลาง จึงทำให้เด็กไม่ประสบผลสำเร็จในการพัฒนาทางภาษา ซึ่งทางโรงเรียนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้ภาษาถิ่นที่เด็กคุ้นเคยเป็นภาษาแรกและใช้ภาษาไทยกลางเป็นภาษาที่สองควบคู่กันในชีวิตประจำวัน จึงจะทำให้เด็กมีความพร้อมทางภาษาและเรียนรู้ภาษาไทยได้เร็วขึ้น แนวคิดดังกล่าว สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เลฟ โพลด์ พาฟโลวิช และ รอนยัท (Leopold Paflovic and Ronyut อ้างถึงในอรวรรณ วงศ์คำชู, 2542, หน้า 6) ทำการศึกษาการเรียนรู้สองภาษาพร้อมกันของเด็กได้ข้อสรุปว่า การเรียนรู้สองภาษาพร้อมกันของเด็กปฐมวัย ไม่ได้ทำให้พัฒนาการทางภาษาของเด็กล่าช้าไปแต่อย่างใด แต่กลับเป็นผลดีต่อตัวเด็ก กล่าวคือ การเรียนรู้หลายๆ ภาษา เป็นสิ่งกระตุ้นให้สมองทำงานและเกิดการพัฒนาศามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้มากขึ้น สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือคิดตัวไปตลอดชีวิต สามารถรับรู้ข่าวสารมากขึ้น รู้จักสังคมหลายๆ ด้านและมีโอกาสประสบความสำเร็จสูงกว่าคนรู้ภาษาเดียวหลายๆ เท่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มิโดนาและเอสคามิลลา (Midina and Escamilla, 1992) ได้ตั้งโปรแกรมการศึกษาสำหรับที่รู้สองภาษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ภาษาแม่ของเด็กในการเรียนการสอนให้มากที่สุด บวกกับการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ในการเรียนการสอนแต่ละปี ผลปรากฏว่าโปรแกรมนี้ประสบความสำเร็จอย่างมากในการสอนภาษาอังกฤษกับเด็กที่พูดภาษาสเปนอย่างคล่องแคล่ว นอกจากนี้ บันลือ ถิ่นพังงาและคณะ (2534, หน้า 121) ได้วิจัยสภาพการเรียนการสอนและการใช้ภาษาไทยของนักเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาของจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเนื่องจากหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นที่มีนักเรียนใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

จากการศึกษาข้างต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 ได้ให้ความสำคัญและจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา โครงการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) โดยตอบสนองแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ.2551-2554 และแผนงานเสริมสร้างความมั่นคงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลยุทธ์ที่ 6 พัฒนาการศึกษานในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ของสำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2549 ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน(สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2,2552,หน้า 206) ขณะนี้มีสถานศึกษาอยู่ในโครงการจำนวน 5 โรงเรียน และในปีการศึกษา 2553 มีขยายโรงเรียนเข้าร่วมโครงการทดลองเพิ่มอีก 2 โรงเรียน รวมเป็น 7 โรงเรียน จากการดำเนินโครงการดังกล่าว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 จึงได้จัดทำรายงานการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู)ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 ขึ้น

วัตถุประสงค์ของการพัฒนา

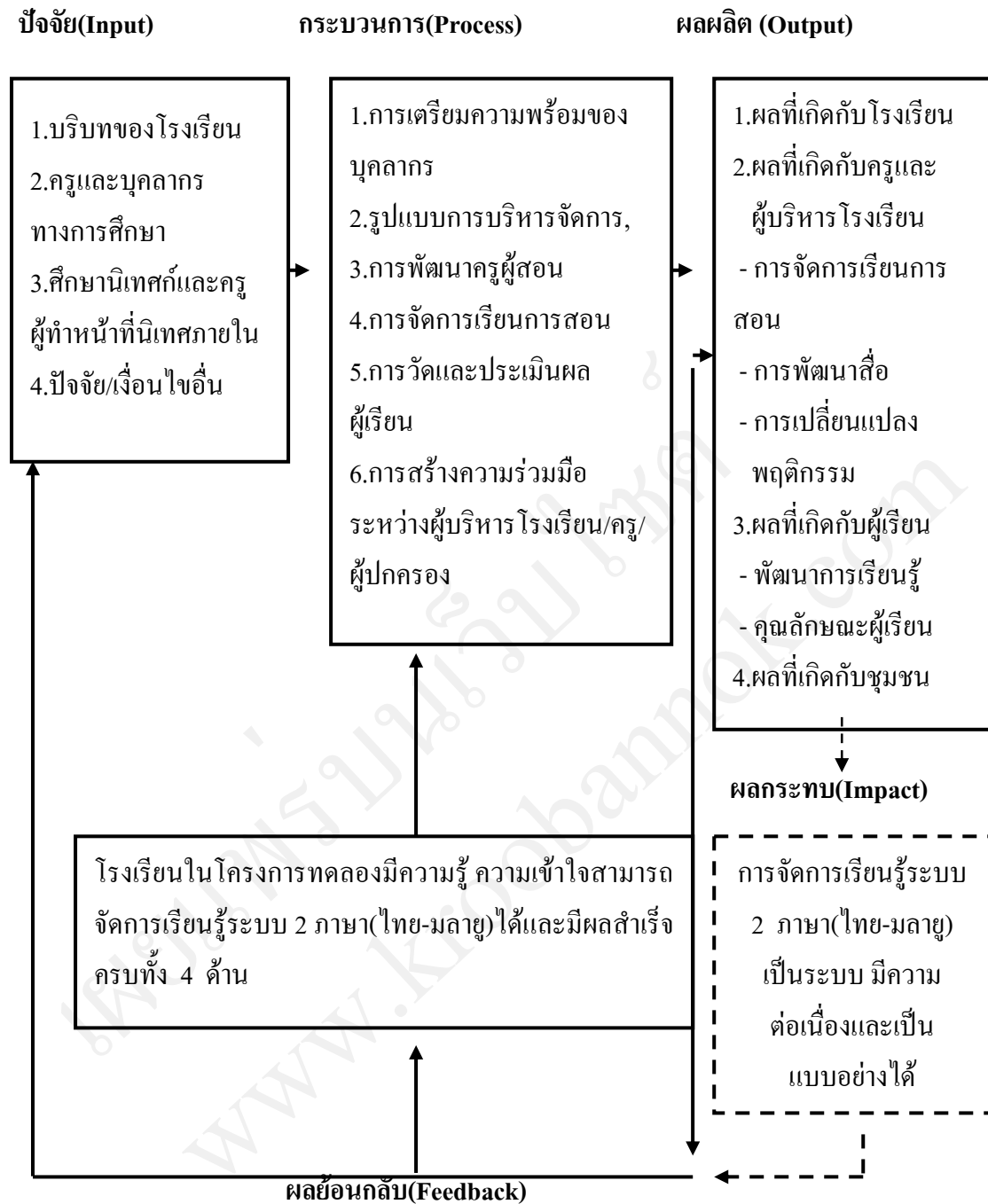
- 1.เพื่อรายงานการพัฒนาจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู)ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2
- 2.เพื่อศึกษาผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู)ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 ด้านโรงเรียน ผู้บริหาร โรงเรียนและครู ด้านนักเรียน และด้านชุมชน

ระยะเวลาที่ใช้ในการพัฒนา

ดำเนินการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) ในปีการศึกษา 2552

รูปแบบการพัฒนา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 ได้นำทฤษฎีเชิงระบบ (System Theory) ซึ่งมีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัย(Input) ด้านกระบวนการ(Process) ด้านผลผลิต (Output) และด้านผลย้อนกลับ (Feedback) มาพัฒนาเป็น ทฤษฎีเชิงระบบ 4+1 โดยเพิ่ม ด้านผลกระทบ (Impact) อีก 1 ด้าน และเรียกว่า IPOFI (ไอโปฟี) มีโครงสร้าง ดังนี้

ผลการพัฒนา

1. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู)ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 พบว่า

1.1 โรงเรียนโครงการทดลอง จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านวังกว้าง โรงเรียนบ้านสายชล โรงเรียนบ้านนาค้อเหนือ โรงเรียนบ้านแขนท้าว และโรงเรียนบ้านตันแฉะใช้ทฤษฎีระบบ (System Theory) ของการบริหารจัดการที่มี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 ปัจจัย(Input) ด้านที่ 2

กระบวนการ(Process) ด้านที่ 3 ผลผลิต(Output) ด้านที่ 4 ผลย้อนกลับ(Feedback) เป็นกลไกขับเคลื่อนในการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549-2551

1.2 การดำเนินงานการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) โดยการใช้ทฤษฎีระบบ(System Theory) มาใช้ในการบริหารจัดการ นั้นมีข้อบกพร่อง หลายประการ อาทิเช่น

1) ไม่ได้มีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลของผลที่เกิดจากการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) ทั้งในระดับโรงเรียนและระดับเขตพื้นที่การศึกษา

2) ยังไม่ได้มีการเผยแพร่ผลสำเร็จการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน ซึ่งมีความจำเป็นต่อการพัฒนา การปรับปรุง การเป็นแบบอย่าง และการขยายผลให้กับสถานศึกษาอื่นๆในวงกว้าง

1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2 ได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) นำทฤษฎีระบบ(System Theory)มาพัฒนาต่อยอดการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) ในปีการศึกษา 2552 และกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) จัดทำกรอบ กำหนดนโยบายการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) โดยพัฒนาเพิ่มจากเดิมเป็น 5 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1	ปัจจัย(Input)
ด้านที่ 2	กระบวนการ(Process)
ด้านที่ 3	ผลผลิต(Output)
ด้านที่ 4	ผลย้อนกลับ(Feedback)
ด้านที่ 5	ผลกระทบ(Impact)

และเรียกชื่อว่า ทฤษฎีระบบ 4+1(System Theory 4+1 : IPOFI(ไอโปฟี)) จัดทำคู่มือในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) ให้กับสถานศึกษา และเป็นคู่มือในการนิเทศติดตามและประเมินผล ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2

2.การใช้ทฤษฎีระบบ 4+1(System Theory 4+1 :IPOFI(ไอโปฟี))จัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู)ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2

2.1 ด้านปัจจัย(Input) การดำเนินงานในขั้นนี้เป็นการศึกษาบริบทของโรงเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ศึกษานิเทศก์ ครูผู้ทำหน้าที่นี้เทศภายใน รวมทั้งปัจจัย/เงื่อนไขอื่นๆ และดำเนินการกำหนดแนวทางการพัฒนา พบว่า

1) มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครู และตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษา ของโรงเรียน โครงการทดลอง และมีศึกษานิเทศก์เป็นที่ปรึกษา มีการวิเคราะห์สภาพความพร้อม จุดเด่น จุดด้อย และพื้นฐานอื่นของโรงเรียน

2) คณะกรรมการมีการประชุมแลกเปลี่ยนแนวคิด พร้อมสังเคราะห์ กำหนดวิธีการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) ที่จะส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้อสองภาษา(ไทย-มลายู)ของนักเรียน

3) มีการกำหนดวิธีการที่จะพัฒนาการเรียนรู้อระบบสองภาษา(ไทย-มลายู)ของนักเรียน ให้เป็นนโยบาย และนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

4) มีการสร้างความตระหนัก สร้างความเข้าใจให้ผู้บริหาร โรงเรียน ครู และผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนรู้อระบบสองภาษา(ไทย-มลายู)

2.2 ด้านกระบวนการ(Process) การดำเนินงานในขั้นตอนนี้ เป็นการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ พบว่า

- 1) มีการเตรียมความพร้อมของครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 2) มีการกำหนดรูปแบบในการบริหารจัดการ
- 3) มีการพัฒนาครูผู้สอน
- 4) มีการจัดระบบการเรียนการสอน
- 5) มีการวัดและประเมินผลผู้เรียน
- 6) มีการสร้างความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร โรงเรียน/ครู/ผู้ปกครอง

2.3 ด้านผลผลิต(Output) การดำเนินการในขั้นตอนนี้ เป็นการศึกษาค้นคว้าที่เกิดจากการพัฒนาการจัดการเรียนรู้อระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) พบว่า

1) ผลที่เกิดกับโรงเรียน โรงเรียนมีความพร้อมในการบริหารจัดการ มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความภูมิใจในการจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน และสามารถเป็นโรงเรียนแบบอย่างในการขยายผลการเรียนรู้อระบบสองภาษาได้

2) ผลที่เกิดกับครู และผู้บริหาร โรงเรียน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูและผู้บริหารโรงเรียน ครูใช้เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้อระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) ที่สอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยที่เน้นพัฒนาการเรียนรู้ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ผู้บริหารโรงเรียนสร้างโอกาสการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน โดยการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้อตามความต้องการของครู จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ตอบสนองความต้องการของชุมชนและความสนใจของผู้เรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

3) ผลที่เกิดกับผู้เรียน ได้แก่ พัฒนาการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้อยู่ในระดับดี ผู้เรียนมีคุณลักษณะทางสังคมดี และมีผลงานศิลปะชิ้นพื้นฐาน มีความพอใจกับผลงานของตนเอง ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานและอยากมาโรงเรียน

4) ผลที่เกิดกับชุมชน ผู้ปกครองเห็นด้วย และให้การสนับสนุน โรงเรียนในการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) มีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) ของโรงเรียน มีความพึงพอใจต่อพัฒนาการที่ดีของผู้เรียน

2.4 ด้านผลย้อนกลับ(Feedback) การดำเนินการในขั้นตอนนี้ เป็นการศึกษาผลที่เกิดจากการบริหารจัดการด้านปัจจัย ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต พบว่า ผลในภาพรวมโรงเรียนในโครงการทดลองมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถจัดการเรียนรู้ระบบ 2 ภาษา(ไทย-มลายู) และมีผลสำเร็จครบถ้วนทุกขั้นตอนตามที่กำหนดไว้

2.5 ด้านผลกระทบ(Impact) การดำเนินการในขั้นตอนนี้ เป็นการศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาทั้ง 4 ด้านของการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) พบว่า การจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) มีความเป็นระบบและมีข้อมูลในการพัฒนาในปีต่อไป โรงเรียนสามารถบริหารจัดการได้อย่างต่อเนื่อง เป็นแบบอย่างให้กับโรงเรียนอื่นๆ มีการขยายผลและมีปริมาณโรงเรียนโครงการทดลองเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา

1.ควรให้มีการประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา(ไทย-มลายู) ให้กับสถานศึกษาใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ ยะลา นราธิวาสและปัตตานี พร้อมทั้งส่งเสริมและให้โอกาสสถานศึกษาที่มีความพร้อมของร่วมโครงการได้โดยไม่จำกัดจำนวน

2.ควรมีการคัดเลือกครูผู้สอนที่สามารถใช้ภาษามลายูได้และมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนในระดับปฐมวัยได้ ทั้ง 2 มิติ จะทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

3.ต้นสังกัดควรได้มีการพัฒนาครูผู้สอนและสร้างโอกาสให้ครูผู้สอนตามโครงการนี้ทั้ง 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้พบปะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันถึงความสำเร็จของการจัดการเรียนรู้ และวิธีขจัดปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น จะเป็นช่องทางหนึ่งในการสร้างความเข้มแข็งของการจัดการเรียนรู้ระบบสองภาษา